

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 178.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e48802/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

mer ved 3 opsigter, at den omhandlede Comite spille ankomst hos præsidenten.

Efter Dagordenen gis man dernæst over til Oplæsningen af nogle Afskrifter.

Valdemar Müller: Jeg har begyndt Debet for et afspørge en Ministerpartiet angaaende Afskrift fra Køb. Det er nemlig Et 6 Afskrift fra Køb, men det er en og samme Afskrift, ligesom i Et 6 Afskrifter, hvilket som jeg også har udtalt i mit Sted selv til den andre Formand, hvormed jeg tilstillede ham denne Afskrift; og nuar der desfor her tales om Et 6, saa vil det ikke sige Køb, end at de, der have sat Afskrift igang paa Køb, have givet Et 6 Afskrift, der den, for at den hurtigere kunde circulere i Den forfældelige Egne. Det ere imidlertid alle 6 aldeles enslighedende og ere fun inde fra, at Formælingen kunde erholde de originale Understifte. Der bliver altsaa ikke Tale om et spørgske Et 6 Afskrift, men fun om en, eg denne er fremdeles saa fort, at Oplæsningen ikke vil opnå mere end et Par Minutter. Det er et fremstal noget bestemt vedrørende om, at Afskriftene fulde blive oplyst, men dette er aler al Sandvidelighed, fordi Understifterne ikke have næmt sig den forhøjelse, man vil gøre herpaa, ellers vilde de vistnok anse den oplyst, for at den deraf kunde gøre over i Rigsdags-Tidenden. Jeg skal desuden give opmærksom paa, at da det igaar blev vedtagt, at Oplæsning af en Afskrift fra Formælingen fra Køb, da den er ughørt fra Mand, der ere i et aldeles andlog Forhold med Køb, og da det vel var interessere at vide, hvorefter Stemningen er paa Køb.

Formandens: Jeg hal tilslade mig den yderligere Beværfning, at jeg antog, at der var 6 lidtgjorte Afskrifter. Dovrigt forekommer det mig at være Et Spørgsmål, om man ikke, efterat det er vedtaget at tage det Spørgsmål i Almindelighed, om Afskriftet skal oplystes eller ikke, under nærmere Behandling, givtes rette i at ughøre Afskriftens af det Spørgsmål, hvorefter Afskrift fra Køb og Købene fulle oplystes eller ikke, indtil vi have opgjort Spørgsmålet i Almindelighed. Jeg ved imidlertid ikke, hvor Formælingen i sia Hensyns modste ville beslutte.

Tage Müller: Det er af den Formening, at Spørgsmålet om Afskrift Oplæsning bør udøjes, indtil Behandling fra den nys omvalte Comite kan være indkommet. Det funke der vel, saaledes som allerede en Tale har bemærket, varer Spørgsmålet, om der ikke kunde givses en Undtagelse med den nærmeste Afskrift fra Køb, i Analogi med det, som igaar fandt Sted med den Sledvigske, som blev oplyst.

Grundtvig: Mig synes ogsaa, at der er Grund til at lade denne Afskrift oplyst, da den er fra et Land, der dog hever til Sledvig selv.

Oeholm: Jeg hal tilslade mig at bemærke, at hvis jeg ikke tager teil, er et af Afskrifterne underliggende bestigningsord, idet der nemlig et henvist til en lidtgjort Afskrift, der såsaa fawer i en saadan Forbindelse med den nærmeste, at det synes, at hvis denne skal oplyst, måtte ogsaa han oplystes, da den ikke kan antages at være denke Forbindende dels.

Krieger: Jeg hal tilslade mig at bemærke, at hvis jeg ikke tager teil, er et af Afskrifterne underliggende bestigningsord, idet der nemlig et henvist til en lidtgjort Afskrift, der såsaa fawer i en saadan Forbindelse med den nærmeste, at det synes, at hvis denne skal oplyst, måtte ogsaa han oplystes, da den ikke kan antages at være denke Forbindende dels.

Grundtvig: For det hørte synes mig, at det andre Medlem har glemt, at Oplæsningen igaar ikke drog nogen Behandling efter sig, ligesom Oplæsningen heller ikke behøver at give dette. Dernæst, hvad mit Antagende angaaer, da forekommer det mig, at fordi man

gir et lidtgjort angaaende Sledvigs Stilling i det Høje, blif Afskriftens Oplæsning ingenlunde derved overflodig, men at det den imod vil være meget godt, om disse Ting varer Formælingen hvorefter befejde, og at den herre en Utdalelse af Sledvigs egne Beboeres Højler.

Kammeraad: Dresofenz: Af de samme Grunde, hvorför jeg ogsaa synes mod Oplæsningen af Afskriften fra København, men jeg dog støtte mod Oplæsningen af de forfældende Afskrifter. Jeg støtte mod Oplæsningen af den Afskrift med de mange Understifter, fordi jeg synes, at det ikke var Understifters Mønster, der fulde afgjore Sagen; men jeg havde også en anden Grund, nemlig den, at jeg vidste fra ferige Tider, at Formælingen vidte blive overført med en Mengde Afskrifter, og jeg er overbevist om, at naar den Dio lagges sammen, som gaar med ved Oplæsningen af Afskrifter og de Debatter, som deraf funke følge, vil det snart indgåe en Dags Afskrift; men naar man træder, at engher Dag, vil der andede sammen, sofer Store 600 Sid., saa synes det mig, at dette er Udgjører, som Oplæsningen ikke er værd.

Grundtvig: Jeg hal tilslade mig at sige et Ord, saamegt mere som der ikke talte om Afskriftens igaar. Det var dengang et øvel Medlem, der påtrykte, at han af en døbbedt Grund kunne imod, hvad jeg havde sagt om, at Afskriften fra Sledvigerne undtagelsesvis fulde rettine at komme i Bestigning til at oplystes. Det samme øvel Medlem bemærkede, at netop fordi den yderste Holster, han Holster, som vi maatte forudsætte fandtes hos os alle, mente der andet uforstået, at han sådan Afskrift oplystes. Jeg vil gøre denne Beværfning til at bemærke, at min Øverbestyrkning gaar overens, og at jeg ikke indfører, hvordan det fulde være muligt, at de Holster, som vi alle dele, at vi fulde have Regel imod at have den undtagelse. Jeg kan lidtgjort begrinde, hvad det øvel Medlem mente med den Kunnelelse, at han maatte denne derimod, fordi en saadan Oplæsning sigtede til at tilslagge disse Afskrift af Holster en for høi Pris, en for høi Pris hos Holster; thi hvorledes fulde man funne frøjer for det, naar man med Sledvigerne velede samme Holster, som Afskriftens er et Utvist for. I det Høje kan jeg ikke forstås, hvorefter Taleet og den here Mønster fulde gøre Undtaget overalt i den hele Stad, men hun ikke hører det er Taleet paa Medlemstilheden, som udtræk deres Holster med Hensyn til Søderlands Stilling.

Radvig: Det er med en vis Trog, jeg tager Debet i denne Sagn, da jeg herred vil komme tilbage paa Regel, der masser vilde kunne synes en Understifterns af hvad Formælingen alt har besluttet. Det er ogsaa en anden Grund til denne Trog, om jeg maa falde ved ja, den nemlig, at jeg maa begrade mig at uplode mig imod den ærste Formand, fordi han, waget jeg havde udledet mig Ordet, dog gavt givet det til et Par Medlemmer, som alt har valt sine Gangs for mig. Jeg troer den at se et Brud paa den af os vedtagne Forretningsordren, som man først maa føre at bestemme. Med Hensyn til Sagen selv skal jeg seje at reducere den til det, hvori til den allerede igaar, efter min Formæling, fulde have været henvist, og henvist den til et Stæmpunkt, hvorpaa den burde have været holdt, nemlig til et Spørgsmål om Forhandlingsens Form her i Salen, og ikke om Indholde af denne eller hin Afskrift; thi derfor troer jeg, at Holten i Discussionen igaar laa, at vi ikke holdt os til det almindelige Spørgsmål, og betragte, hvad Holgen vilde blive for Forretningsordren for Græmten, men gis imd paa den foreliggende Afskrifts Indhold og bestemte os deraf. Naar vi nu betragte dette Spørgsmål som et almindeligt Spørgsmål for vor Forretningsordren, under forskellige, at hvis vi vedtagte, at Afskrift i Almindelighed fulde oplystes — hvilket jeg forevigt troer, at Ingen vil stemme for —, saa var Dettemmellem af vor Dagorden og vor Øgning overladet til Hall udenfor denne Formæling; det had da til et stærre eller mindre Anstal af vores Medborgere, som man forefører kan have al hæftet for, at forene sig om en Afskrift og indegive den, og vi fulde da oplyse den og forenkle hvad deraf kunde følge. Men Ingen vil vel stemme for, at alle Afskrifts fulde oplystes, altsaa fra. Endelig, men heri høger næpp det